

Chronicon chronicorum ecclesiastico-politicum

ex huius superiorisque aetatis scriptoribus concinnatum ; qua non modo pontificum, archiepiscoporum, abbatum, &c., set et doctorum armis literisque illustrium, dies natalis ... egregiaque eorum ... facinora ... breviter delineantur ...

Gruterus, Janus

Francoforti, 1614

Capvt Decimvm Qvintvm De Episcopatv Babenbergensi Nobilissimo Ac
Omnibus eius Gubernatoribus Ac Omnibus eius Gubernatoribus ac
Præsulibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64659)

scopus etiam Hildesianus. Præfuit utriusque Ecclesiæ annis viginti duobus, obiit in arce Rotenburgensi in Vigilia Ascensionis anno Domini 1503. Sepelitur in summa Verdensis vrbis Basilica, cum Epitaphio, cuius author fuit Albertus Crantzius.

L.

Christophorus Dux Brunsvicensis Henrici iunioris, Ducis Brunsvicensis Germanus frater, Bremensis Archiepiscopalis Ecclesiæ coadiutor: assumitur anno ætatis suæ decimo septimo in Administratorem Verdensis Episcopatus unanimi consensu totius summi Canoniorum Senatus, anno Domini 1503. Præest adhuc & Bremensi Archiepiscopatu & Verdensi Episcopatu hoc currente anno Domini 1549. Eximie procera corporis statuta præditus: De quo Deo dante in Bremensis Archiepiscopatus descriptione habebis Lector studiose plurima.

CAPVT DECIMVM QVINTVM DE EPISCOPATV BA-

BERBERGENSI NOBILISSIMO AC OMNI-
bus eius Gubernatoribus ac Præ-
sulis.

Babenbergensis Episcopatus longe amœnissimus ac nobilissimus, ad Pegnesum & Mænum, non incelebres amnes, in Francia orientali situs: fundatus & institutus est anno incarnati verbi 1007. ab Imperatore Henrico secundo, Bauarorum & Saxonie Duce, quem propter summam vitæ integritatem Sancti cognomento Ecclesia honoravit: ab eius item honestissima coniuge, Diua Chunigunde Rheni Palatinissa Sigefridi filia laudatissima Imperatrice: quæ æternam cum marito pudicitiam & castitatem legitur conseruasse. Ab his ipsis Diuis, fundatore Henrico, & fundatrice Chunigande,

inchoatum est etiam ac liberalissimè donatum Magnificum Montis monachorum cœnobium ordinis ac professionis Diui Benedicti in vicino ac longè amœnissimo colle situm: Sancti item Stephani Canonicorum amplissimum collegium. Subdidit huic Episcopatu Diuus Henricus Imperator multa præclara & amplissima monasteria; multos item amplissimos comitatus, quorum gubernatores feuda sua à Babenbergensi Episcopo petere solentur. Fecit item immunem ab omni iugo archiepiscopali: ita ut in omnibus causis ac processibus non aliter quàm Archiepiscopus aliquis in sua Diœcesi procedere soleat. Antistes Babenbergius. Donauit eandem suam Ecclesiam plurimis Sanctorum reliquiis: & mortuorum diuorum integris corporibus, imprimis verò vexillo fortissimi equitis S. Georgii, quod semper summa veneratione in maximis Imperii bellis ab Imperatoribus, Regibus ac Principibus Germaniæ cultum, & in summo precio est habitum. Constituit amplius D. Henricus Imperator, vniculares quatuor sacri Romani Imperii Electores, feuda Electoratus ab huius Ecclesiæ Pontifice, ut *Vasalli* à suo Directo Domino petere & accipere necesse habeant. Quod insigne & longè amplissimum priuilegium vulgò Sericarum Diuæ Chunigundis filium appellant, quo laudatissima Imperatrix, vera Ecclesiæ nutrix, Babenbergensem suam Diœcesin & Ecclesiam voluit esse, quasi fortissimo muro, & inexpugnabili propugnaculo communitam. Super hæc omnia beneficia etiam hoc adiecerunt: Dederunt Ecclesiæ Babenbergensi insignem prouinciam ac ditonem in Charinthia sitam, arces videlicet, oppida & pagos. Eius prouinciæ feudis & regalibus à Romano Imperatore inuestiri solet. Huius amplissimi Episcopatus gubernatores, Præsules ac summi Antistes fuerunt ad hoc nostrum vsque sæculum: quos hic breuiter subiunximus.

I.
Eberhardus pius & religiosus vir, eligitur primus Episcopus

scopus Babenbergensis Ecclesie anno Domini 1007. à S. Henrico II. Imperatore Aug. eiusq; coniuge Dina Kunigunde. Præfuit is fideliter ac laudatissimè annis triginta quinque. Decessit ex hac lachrymarum valle, anno Christi 1042. decimatertia Augusti. Sub huius gubernatione construitur & fundatur anno Domini 1009. ab iis gem Sanctis fundatoribus Ecclesie Bambergensis Benedictinum Monasterium Montis Monachorum, cui Imperator præfecit primum Abbatem Rapathonem, anno domini 1016. Sub eiusdem gubernatione, habita sunt anno Domini 1020. amplissima comitia Babenbergæ ab Imperatore Henrico secundo; in quibus consecrati fecit Imperator constructam & suis sumptibus exædificatam magnificentissimam summam vrbis Basilicam à Pontifice Maximo Benedicto octauo: quod factum est præsentibus omnibus totius Imperii statibus. In ea Basilica Cathedrali, postea magnifico Maulolæo depositus est post facta, Imperator Henricus cum S. Kunigundethori consortē. Id sepulchrum Augustissimum & ferreis cancellis pulcherrimè communitum in media ferè Ecclesia, hodie adhuc summa omnium hominum reuerentia inuisitur.

II.

Suidegerus aliis Suiggerus, & iterum aliis Sindegetus, Saxo S. Henrici Imperatoris Cancellarius, vir eximia doctrina, sapientia & virtute præditus: constituitur secundus Episcopus Ecclesie Bambergensis, anno Domini 1042. Præfuit summa cum laude annis quatuor. Et cum eodem tempore grauissimum esset Schisma in Ecclesia Romana, cui simul præerant tres Pontifices capitalibus odiis inter sese dissidentes & concertantes: exauthoratis istis tribus, & è Roma eiectis omnibus, Hic Suidegerus Episcopus Babenbergensis, ab Imperatore Henrico Nigro, summo Pontificatui & Ecclesie Romanæ præficatur, anno incarnati Verbi 1047. Sedit is Romæ mensibus nouem tantum, non iam amplius Suidegerus, sed

Clemens secundus appellatus, obiit anno 1048. non sine suspitione porrecti veneni. Reuehitur honorifica pompa funebri Babenbergam, & ibi in summæ Basilicæ principali choro, honorificentissimè sepelitur. Dedit Ecclesiæ suæ Babenbergensi magnificum Priuilegium, quod magno Operi nostro inferetur.

III.

Hardouidus alibi Hezelinus & Hazechinus dictus: ex Imperatoris Henrici III. Cancellario, tertius Antistes Ecclesiæ Bambergensi præficitur à Domino suo Imperatore, anno Domini 1047. præfuit annis septem, obiit anno 1054. Annalium Scriptores vulgo infamem eum vocant, causam tamen ubiq; prætereunt.

IV.

Adalbero Comes Pogenfis, Bauarus, Conradi secundi Imperatoris è sorore nepos. Eligitur in Episcopum Babenbergensem Oetingi in Bauaris, in ipso Natali Domini: anno 1054. Præfuit prudenter & fideliter sex annis & aliquot mensibus, obiit anno 1060. Sepeliuntur omnes Babenbergæ in summa Basilica.

V.

Guntherus vir eloquentissimus ac multarum linguarum cognitione illustris: eligitur anno gratiæ 1060. Præfuit 6. annis vtilissimè. Profectus est anno Domini 1064. cum Sigefrido Archiepiscopo Moguntino & multis aliis Germaniæ Ecclesiasticis & secularibus principibus ad terram sanctam, vbi contra grassatores quosdam fortiter ac magnanimitè dimicauit. Inde domum redituras, cum in Charinthiam venisset, ibi morbo correptus aliquandiu decubuit, & tandem etiam occubuit anno 1066. Reuehitur Babenbergam & honorificè ibi depositus terræ parenti redditur.

VI.

Hermannus aliis Ricimannus, Sigefridi Archiepiscopi Mo-

pi Moguntini prius Vicetanaens, consequitur Episcopatum Bambergensem anno Domini 1066. præsuit annis ferè decem. Exauthoratur anno Domini 1075. & excommunicatur à Gregorio VII. propterea quod non intrasset in eum hoc Dominicum per ostium legitimæ vocationis, sed per clandestinos cuniculos Simoniacæ prauitatis. Etenim is ac liberalissime donauit S. Jacobi Ecclesiam collegiatam in suburbio sitâ. Ingressus est monasterium Schvartachianum Franciæ orientalis, in quo cum naturæ tandem habitum exoluisset, honorificè sepultus, ac terrâ parenti traditus est, in Sacello D. Benedicti.

VII.

Rupertus vel Robertus, Præpositus Goslariensis in Saxonia, & Henrici Regis intimus Consiliarius, designatur Episcopus anno 1076. Præsuit fideliter & optime annis viginti sex. Obiit vndecima Julii, anno Christi 1101. Sub huius gubernatione conflagrauit prima Cathedralis Basilica Babenbergensis in ipsa Vigilia Dominice Resurrectionis, anno à nato Christo, millesimo octagesimo secundo: quæ à sequentibus Episcopis magnificentius est & pulchrius erecta quàm vaquam fuisset antea.

VIII.

S. Otho Bauarus, Bertholdi Comitis Andecensis ac Dominæ Sophiæ Ducissæ in Amberana valle filius, natus anno Domini 1069. Henrici quarti Cancellarius, Henrici V. Sacellanus: eligitur & confirmatur in octauum antistitem Babenbergensem, anno gratiæ 1102. anno ætatis suæ tricesimo tertio. Consecratur à Paschali secundo P. M. Anagninæ in festo Pentecostes, ad quem legatus cum aliis Germaniæ Archiepiscopis & Episcopis missus erat ab Imperatore Henrico IV. pro impetranda Henrici V. coronatione. Præsuit piè, prudenter & vtilissime annis triginta septem: appellabatur propter singularem modestiæ ac humanitatis laudem cognomento humilis. Con-

merit vt verus Episcopus fideliter concionando & docendo ad Christi notitiam ac professionem Pomeranos anno Domini 1124. Inde hodie adhuc Pomeranorum Apostolus dici solet. Rediit ex Pomerania Babenbergam, anno Domini 1125. in Vigilia Resurrectionis Dominice. Fundator ac instaurator multorum cœnobiorum, Prifeningensis supra Ratisbonam ad Navi ac Danubii confluentes siti, quod condidit anno Domini 1109. Michelfeldensis quod construxit anno Domini 1119. prope Auerbacense oppidum, sex ab vrbe milliariibus. Fontium item salutarium cœnobii amplissimi anno Domini 1132. Bantensis ad Mœnum inter oppida Lichtenfessum & Staphelsteinium siti, quod collapsum anno Domini 1127. denovo instaurauit. Montis item Monachorum quod in honorem S. Michaelis olim ab Imperatore S. Henrico inchoatum & liberalissimè donatum, iam verò monachorum negligentia & incuria ruinosum non solum reedificauit, firmavit, ac magnificentissimè illustrauit, anno domini 1117. sed & in eo habitauit. Obiit anno ætatis suæ septingentesimo; anno verò à Natali Domini 1139. Sepelitur in monte Monachorum ante aram maximam chori honorificè. Intestina in sacello D. Virginis, sub ara S. Catharinae tercia sunt reddita. Leuatus est de tumba & in honorificum Mausolaum depositus, in Diuorumq; numerum relatus, cum Clementis Pont. Maxi. consensu, anno 1189.

IX.

Egilbertus successit Episcopo Othoni anno 1140. Præfuit sex annis, Sub eo canonizatus est S. Henricus, fundator Babenbergensis, anno Domini 1145. Decellit Episcopus anno sequente.

Eberhardus Dux Bauariæ eligitur anno 1145. Sedit ad Episcopatus clauum annis 26. Obiit decima septima Julii anno 1172.

Her-

XI.

Hermannus Marchio Misnensis, Conradi filius, eligitur anno 1172. Præfuit quinque annis, obiit 12. Junii, anno Domini 1177. Sepelitur in monialium cœnobio ad S. Theodoram à domina Gertrude Palatinissa huius Episcopulore fundato, ac liberalissimè dotato. Hunc Episcopum alii Marquardum vocant, & Abbatem Fuldensem prius fuisse scribunt.

XII.

Potho aliis Poppo, cognomento largus Dux Meroniæ & comes de Andechs, eligitur anno 1177. Præfuit annis 15. obiit anno Domini 1192. secunda Maii. Sub eius gubernatione Otho Episcopus octavus Canonisatus, & in Sanctorum numerum relatus est, anno Domini 1179.

XIII.

Thimo successit Popponi anno gratiæ 1192. præfuit decem annis, obiit decimasexta Octobrium anni à nato Christo 1202. cum præcedente anno canonisata esset S. Chunigundis à Papa Innocentio.

XIV.

Conradus eligitur in Episcopum, anno Domini 1202. obiit statim sequenti die post electionem.

XV.

Eckenbertus aliis Erymbertus, Stephani Hungarorum Regis frater: filius Bertholdi Meroniæ Ducis, & domini Agnetis, quæ filia fuit Dedonis comitis in Rochlitz, & Marchionis Misniæ: eligitur in Antistitem Bambergensem anno Salutis 1203. Præfuit laudabiliter annis triginta duobus. Gessit bellum anno Domini 1232. contra Bernardum Charintiæ Ducem: cuius cum ditionem ferro & igne hostiliter & miserrimè devastaret, captus à Ducis ministerialibus per totum tempus quadragesimale detentus, & postea certis pacis conditionibus, iterum dimissus est. Obit anno Domini 1235. quinta Junii. Sub

huius Episcopi gubernatione, trucidatus est Aldenburgi in Episcopali castro Babenbergensi ab Othone de Wittelsbach nouo Bauarorum Duce, optimus Imperator Philippus Friderici Barbarossæ filius, anno Domini 1208. De qua crudelitate extat tale Distichon:

Anni mileni, bis quatuor atq, duceni

Extant, quando pius Rex occidit ense Philippum.

Rationem huius cædis allegant hanc, Deditse Philippum fidem filia Orthonis Wittelsbacensis, sed eam postea fregisse, alia matrimonii legibus sibi coniuncta.

XVI.

Poppo Meronia Dux eligitur anno gratiæ 1235. præfuit annis septem. Exauthoratur anno 1242. ab Imp. Friderico II. Siciliae & Hierosolymarum Rege.

XVII.

Henricus de Catalonia Imperatorius Notarius, constituitur à Romano Pontifice Bambergensis Ecclesie Antistes anno Domini 1242. Præfuit quindecim annis. Obiit decimasextima Decembrium anni à nato Christo 1257. in Charintia, sepelitur ibi in Vvolfsbergo Franciscanorum celebri cænobio.

XVIII.

Leopoldus Comes à Leyningen eligitur anno Domini 1257. Sedit 28. annis. Obiit decimasextima Maii, anno Christi 1285.

XIX.

Arnoldus Comes à Solms, eligitur anno Christi 1285. præfidet annis decem, obiit decimanona Julii, anni à nato Christo 1295.

XX.

Leopoldus Comes à Grundlach, eligitur anno 1295. præfuit nouem annis. Desiit esse inter mortales vicesima secunda Augusti, anno Domini 1304.

XXI.

Vvulfingus constituitur in Episcopum anno Domini 1305. nobilis Baro à Stubenberg, monachus Dominica-ster. Præfuit quatuordecim annis. Sub eius gubernatione cæpit monialium cœnobium Babenbergense ad Dominicum sepulchrum ordinis D. Dominici. Valedixit huic mortali vitæ & hominum in terris ambulantium consuetudini, anno 1319. Martii 14.

XXII.

Joannes eligitur Canonice in successorem Vvulfingi, præfuit duobus saltem annis, euocatur ex hac ad aliam meliorem vitam, anno Domini 1321.

XXIII.

Henricus eligitur anno 1322. ex Dominicaastro Monacho & Decretorum eximio Doctore in Episcopum Bambergensem. Præfuit octo annis, obiit anno 1329. decima quarta Aprilis.

XXIV.

Vverntho pincerna à Richenegk, eligitur anno Domini 1329. Præfuit annis quatuor, obiit in ipsis Calendis Aprilibus, anni à nato Christo 1333.

XXV.

Leopoldus nobilis Heros ab Egloffstein, designatur Episcopus Babenbergensis, anno domini 1333. Præfuit annis septem, obiit 20. Julii, anno 1341. Sub hoc Antistite inchoatum & fundatum est, Bambergæ anno Domini 1348. Cœnobium monialium ad S. Claram ab honestissima innocentissimaq; vitæ puella Catharina à Zollern: eius gentis quam à Ticione vulgo vocant. Hæc prima eius loci Abbatulâ, sancta habetur.

XXVI.

Fridericus Comes de Alta flamma, vulgo Hohenlohe eligitur anno domini 1342. præfuit 3. annis & aliquot mē-

sibus. Obiit vicesima prima Decembrium, anno à nato Saluatore 1351. Habuit germanum fratrem Albertum eodem tempore Episcopum Herbipolensem.

XXVII.

Ludouicus nobilis Regulus à Bebenburg Doctor pontificiarum legum, eligitur in Episcopum Babenbergensem anno Domini 1352. Præfuit 10. annis, obiit anno 1362.

XXVIII.

Fridericus Baro à Truchedingen, eligitur anno 1363. præfuit tribus tantum annis. Decessit 19. Maii, anno redempti orbis 1366.

XXIX.

Ludouicus Marchio Misnensis & Landgrauus Thuringiæ, Friderici Seueri Landgrauii filius ex Domina Mechtilde Imperatoris Ludouici Bavari filii natus: Canonice & legitime eligitur vnanimi totius summi Canoniorum senatus consensu, anno Domini 1366. Præfuit fideliter & laudabiliter annis septem. Constituitur anno Christi 1374. à Pontifice Maximo Gregorio vndecimo, non solum sine consensu, sed etiam contra voluntatem & suffragia summi Canoniorum senatus Moguntini, Archiepiscopus Moguntinus aduersus Canonice electum, Adolphum Anaxouianum. Sed non consequutus est gubernaculum, & possessione tantæ dignitatis ac prouinciæ, etsi auxiliis Imperatoris Caroli IV. nihil non tentarit. Interim ad Archiepiscopatus Magdenburgensis, & Ecclesiæ Halberstatensis gubernationem postularus, à Rom. Pont. confirmatur. Præfuit vtrique Ecclesiæ per annum saltem vnum. Obiit anno Domini 1376. in Kalendis oppido Archiepiscopatus Magdenburgensis ad confluentes Salsæ & Albis maximorum annuum sito. Varia verò narrantur de ipsius obitu: quidam nuptiis interfuisse dicunt, & in Curia saltantem decidisse eum puella de loco sublimi per gradus, & eo casu post pauculos dies e vitæ migrasse. Alii incendio periisse affirmant. Sepelitur in Archiepiscopatu.

chiepiscopalis Palatii sacello, quod S. Gangolpho dedica-
tum, Intestinatorum sacellum vulgo vocant, eo quod ibi
plurimque Archiepiscoporum intestina sepeliri & condi-
scent.

XXX.

Lambertus nobilis à Borne, Allata: Wilhelmi equitis
aurati filius, eximie doctus. Factus est ex Monacho Neo-
wileriano Abbas Gegenbacensis, ex Abbate Cancellar-
tus aulae Imperialis Carolinae: consequurus est auxiliis
Caroli III. cui longe erat charissimus, quicquid voluit.
Primum impetrauit Episcopatum Brixientem, cui cum
paucis annis praefuisset, & Ecclesiae Spirensis Episcopus
Gerardus anno 1363. humanis rebus exemptus esset, im-
petrauit ei Carolus III. Imp. à P. M. Urbano V. Spi-
rentisiam Episcopatus gubernaculum, contra Spirensis
cleri suffragia. Praefuit Spira 9. annis laudabiliter, cuius
Ecclesiae omnium privilegiorum confirmationem ob-
tinet apud Imp. Carolum III. Accidit postea ut anno
1371. vacaret Argentinensis Episcopatus resignante eam
gubernationem Episcopo Ioanne comite Lutzelburgio:
tunc hunc Episcopatum consequutus est per Carolum
III. Renunciando itaque Spirensi gubernationem,
Argentinam concessit anno 1372. Sed nec ibi diu man-
sit, cum eius loci clero se non adeo gratum esse intelli-
geret: nam animaduertens anno 1374. euacuatam esse Ba-
berbergensis etiam Cathedrae sedem per resignationem
Episcopi Ludouici eam quoque ambiuit, & cum Carolo
III. cum pontificis patrocinio adiutus facillime obtinuit.
Valedicens igitur & Argentinensi Ecclesiae, Bambergam
se contulit, ubi cum laudabiliter & summa fide & virtute
praefuisset annis 23. resignata Bambergensi etiam sede, an-
no Domini 1398. in Gegenbacense cœnobium Allatae
remigravit: ubi reliquum vitae absoluit, & naturae debi-
tum persoluens honorifica sepultura donatus est. Iuuit
Gerhardum Herbipolensem antistitem, & comitem

Schwartzenburgensem Winsheimium obfisione circumgentem.

XXXI.

Albertus comes à Wertheim, Ostrofrancus: eligitur anno Domini 1399. præfuit viginti duobus annis. Obiit in Charintia anno Domini 1421.

XXXII.

Fridericus nobilis heros ab Auffelf, Ostrofrancus: eligitur in Episcopum Bambergensem, anno Domini 1421. præfuit prudenter ac vtilissime annis nouendecim. Decedit ex hac lachrymarum valle in Charintia, decima quinta Februarii, anno Christi 1440. Habuit sororem Gertrudam de Auffelf eodem tempore Abbatissam monasterii ad S. Theodoram: quæ obiit anno Domini 1459.

XXXIII.

Antonius nobilis de Rotenhan, successit Friderico legitime electus anno 1440. Præfuit annis nouendecim. Emigravit ex hac mortali vita anno Domini Incarnationis 1459.

XXXIV.

Georgius comes à Schaumburg, designatur Episcopus toto senatu Capitularium vnanimiter consentiente anno Domini 1459. Præfuit annis sedecim. Obiit quarta Februarii, anno Domini Incarnationis 1475.

XXXV.

Philippus illustris ac generosus comes ab Hennenberg, eligitur in Episcopum Babenbergensem anno Christianæ salutis 1475. Præfuit summa cum laude & virtute annis duodecim, obiit vicesima sexta Februarii, anno Domini 1487. sepelitur in Cathedrali Basilica Bambergensi cum tali Epitaphio:

*Præsulis eximii lapis hic tegit ossa Philippi,
Quem Bambergæ suo luxit ut orba patre:*

Pms.

*Prudens & iustus: constans fuit atq; seuerus
Hennbergæ ex comitum stirpe creatus erat.
Conspicuas struxit radiantes montibus arcus
Iudeos turpes expulit vrbe procul.
Qui coluit viuus semper te virgo Maria
Hunc tua suscipiant numina sancta precori*

XXXVI.

Henricus Gros à Drogkaw, nobilis Regulus in Ostrofrancijs, eligitur in Episcopum Babenbergensem anno domini 1487. Præfuit quatuordecim annis, obiit vicesima septima Martii, Anno Incarnationis dominicæ 1501.

XXXVII.

Vitus Dapifer à Pommersfelden, designatur Episcopus & gubernator Ecclesiæ Bambergensis anno domini 1501. præfuit duobus annis. Valedixit huic vitæ septima Septembris, anni 1503.

XXXVIII.

Georgius Marsallus ab Ebmur, eligitur anno domini 1503. Sedit ad clauum Episcopatus duobus saltem annis, obiit anno domini 1505. vltima Ianuarii.

XXXIX.

Georgius pincerna à Lymburg semper liber: successit Georgio Marsallo legitime electus anno domini Milleesimo quingentesimo quinto. Præfuit annis septendecim. Interfuit Anno Incarnati filii Dei, 1518. Comitibus Augustinis à Diuo Maximiliano habitis: obiit vltima Maii, anni à nato Christo Dei filio 1522.

XL.

Wigandus nobilis heros à Redowitz, in Ostrofrancijs, qui in ipso iuuenilium suorum annorum flore Religionis ergo, ad terram sanctam peregrinatus:

Multorum mores, multorum vidit & vrbes:

Eligitur vnanimi consensu totius summi Caucōnicorum

senatus, in antistitem ac gubernatorem Bambergensem
anno domini 1522. Obsidetur anno domini 1525. inini-
comparabili illa Rusticorum Germania seditione à suis
Sed Dei opt. max. beneficio ac Sueuici federis robore
fortitudine magnanimiter defenditur ac liberatur. Est
princeps mitis, clemens, benignus, ac pacis studiosissimus
suis omnibus charus. Interfuit omnibus fere comitiis
Diuo Carolo V. Imperatore ac Ferdinando Rege, hinc
de per Germanias celebratis. Congregauit Diocesanam
synodum anno 1548. reformandi sui cleri ergo. Preest
adhuc fideliter ac faeliciter hoc anno
domini 1549.

CATA.